

Socialdemokratiet, som Bestræbelsen for Tilvejebringelse af saadant Arbejde har faaet, særlig hvad Storbyen København angaar. Hvorledes har ikke de Herrer Arbejderledere, som jo ogsaa fører an i Byens Styre, her lagt Hænderne fuldkommen i Skødet! Jeg har tidligere skildret dette Forhold udførligt og skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme ind derpaa. (Stauning: Det er vist ogsaa bedst!). Hvis det ærede Medlem ønsker det, skal jeg fuldt og helt være til det ærede Medlems Tjeneste ogsaa i saa Henseende, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at de skønne Kræfter, som han spilder ved disse Forespørgsler og ved de Debatter, som knytter sig dertil og til Arbejdsspørgsmaal i det hele taget, i Bystyret, kunde han sikkert bringe i bedre Anvendelse, saaledes som jeg gjorde opmærksom paa i Begyndelsen af min Tale, ved at bestræbe sig for Tilvejebringelse af en anden Opfattelse i de Kredse, her er Tale om; det tror jeg vil være en Erstatning for Ord, som vil fylde bedre der, hvor der trænges til Hjælp, end Ordene gør.

Jeg maa da spørge det ærede Medlem, som kræver Arbejde tilvejebragt: Vil det ærede Medlem og hans Partifæller af al Magt bidrage til at løse den Opgave at skaffe Arbejde til den Pris, som er opnaaelig, naar der skal komme Efterspørgsel efter Arbejde? Hvis Arbejde kan skaffes, hvorved den arbejdsløse kan tjene Udkommet for sig og sine, er man saa nu rede til at medvirke til at tilvejebringe den Forstaaelse indenfor Arbejderkredse, at det er en Ret at faa Lov til at arbejde for Udkommet, hvis Arbejde kan skaffes, uden at man skal bindes og hindres af Tariffer og Overenskomster om Løn og Arbejdstid, og vil man indenfor de Kredse, som det ærede Medlem repræsenterer, medvirke til at udbrede Forstaaelse af, at det i Fremtiden som i Fortiden maa opfattes som en Pligt at tage saadant Arbejde? Jeg vil sige til den ærede Forespørger og hans Meningsfæller, at vil de Herrer dette, saa kom, og lad os søge, om vi ved forenede Kræfter kan fremskaffe den Efterspørgsel efter Arbejde, hvis Resultat skulde være en Billiggørelse af Produktionen, som ene er i Stand til at beskæftige de ledige Hænder. Men Sagen er den, at foreløbig viser Praksis noget helt, helt andet. Jeg vil let kunne nævne for det ærede Medlem oplysende Eksempler i saa Henseende. Der gaar ude over Landet ikke ganske faa Arbejdsmænd ledige, desværre, og man har bestræbt sig for at tilvejebringe saadant

Arbejde, ved hvilket Arbejdsmænd kunde finde Beskæftigelse; ogsaa Hedeselskabet har paa særdeles anerkendelsesværdig Maade interesseret sig for denne Sag og har i Forhandling med Arbejdsdirektoratet peget paa en Række Arbejder ude over Landet, særlig i Jylland, ved hvilket Arbejdsmænd kunde finde Beskæftigelse. Nu kunde disse Arbejder i en meget væsentlig Grad ikke tænkes iværksat som Nødhjælpsarbejder, fordi hverken Stat, Kommune eller private Institutioner med Statstilskud iværksætter disse Arbejder, og man var derfor indenfor Arbejdsdirektoratet udelukket fra at anvende Bestemmelserne i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 1. Februar om Etablering af Nødhjælpsarbejder, fordi de Arbejder, her er Tale om, i væsentlig Grad maatte iværksættes gennem det private Initiativ; det drejede sig særlig om betydelige Inddæmningsarbejder ved Randers Fjord, ved Vejle, men ogsaa andetsteds, dog ganske særlig disse to Steder. I Randers optoges der fra Arbejdsdirektoratets Side et Arbejde for at faa denne Sag ordnet, hvorigennem der var Sandsynlighed for at tilvejebringe i alt en 17 000 Arbejdsdage; man vilde altsaa være i Stand til at beskæftige ca. 300 Arbejdsmænd gennem et Par Maaneder. Men for at gennemføre denne Plan var det nødvendigt at opnaa en Del Indrømmelser fra Arbejdernes Side i Retning af en reduceret Løn. Man skulde endvidere opnaa de paagældende Lodsejeres Tilsagn om, at de vilde lade de paagældende Arbejder udføre, uanset at man mulig paa et senere Tidspunkt kunde faa en billigere Arbejdskraft. Det var endelig nødvendigt at sikre sig et passende Statstilskud til Fremme af disse Arbejder. Der førtes da Forhandlinger mellem Repræsentanten for Hedeselskabet, Arbejdsdirektoratet, Landbrugsministeren og mig om dette sidste Punkt. Fra min ærede Kollegas og min Side stillede man sig velvilligt overfor Tanken om, saa vidt det overhovedet i øvrigt var muligt, at faa denne Sag ordnet og saa henvende sig til den høje Rigsdag om positiv Støtte. Dette foregik allerede omkring Midten af December, til Dels i den første Halvdel af December. Man satte sig saa fra Arbejdsdirektoratets Side i Forbindelse med Amtmanden over Randers Amt, der ogsaa er Formand for Nødhjælpsarbejdsudvalget. Han søgte en Forhandling med Tillidsmændene for Landarbejdernes Organisation og for Arbejdsmandsorganisationen i Randers, og han indberettede til Arbejdsdirektoratet, at Resultatet af disse Forhandlinger var ble-